Гелікоптер садить насіння любові

Фільм «Втеча з Шоушенка» справив на мене глибоке враження. Головний герой — людина, яка несправедливо опинилася у в’язниці, переживши багато років тюремного життя, нарешті тікає в пошуках свободи. Батько Мун був несправедливо ув’язнений шість разів, і ця схожість з головним героєм фільму зворушила моє серце. Наприкінці кінострічки звільнений в’язень пише в листі: «Надія — це хороша і, можливо, найкраща річ, а ніщо хороше ніколи не вмирає».

Надія, любов, дружба і краса — незмінні. Скільки б часу не минуло, а їхня цінність — вічна. Любов пробуджує надію і мужність у, здавалося б, найбезнадійніших обставинах. Сьогодні чимало людей втратило свої моральні орієнтири, ми скаржимося на панування матеріалізму. Єдиний спосіб вилікувати цей біль — істинно любити інших, забуваючи про себе.

Я розплющую очі на світанку і починаю кожен день з молитви та медитації. Я ретельно думаю, що і для кого маю зробити, а потім виконую це. Релігійні вчення, політичні і соціальні реформи, безумовно, важливі, однак тільки завдяки їм ми не побудуємо світ, в якому пануватиме щастя. Істинна любов у тому, щоб від усієї душі подарувати шкарпетки своєму ближньому, який тремтить від холоду. Інколи це і є та цілковита жертва заради абсолютно незнайомої людини, яку, можливо, ти ніколи більше не побачиш. Істинна любов у тому, аби дарувати і забувати про те, що ти віддав.

Сьогодні Церкву об’єднання визнано всесвітньою релігією, але до 1970-х років у нас навіть не було гідної церковної споруди. Ми з чоловіком витрачали всі гроші, які жертвували члени церкви, заради суспільства та світу. Коли місіонери їхали за кордон, то мали лише одну валізу. Їм

доводилося самостійно шукати роботу, а зароблені гроші вкладати в розвиток власних центрів. Пожертви, що надходили, йшли на створення шкіл і медичних закладів, а також на фінансування волонтерської діяльності. Ми практикуємо таку етику жертовного служіння протягом останніх 60 років.

Корейською мовою слово «аевон» означає «сад любові». 1994 року ми з Батьком Муном заснували організацію служіння «Аевон Банк» (Aewon Bank), щоб усі люди могли ділитися любов'ю в Кореї. Ця організація не є банком у буквальному сенсі цього слова, вона об'єднує людей, котрі на добровільних засадах надають безкоштовне харчування, проводять благодійні концерти чи координують міжнародну допомогу.

Щоби розширити цю сферу, я заснувала стипендіальний фонд «Вонмо Пхьонґе» (Wonmo Pyeongae Scholarship Foundation). Це був перший суттєвий крок, який я зробила після смерті мого чоловіка. Грошові пожертви і співчуття надходили з усього світу, і я зберегла їх як початковий капітал для втілення цієї мети. Я також продала гелікоптер, який ми використовували для нашої місії, і додала виручені кошти до цієї суми. Усе це стало частиною фонду, з якого ми виділили стипендії в розмірі 10 мільйонів доларів на допомогу в навчанні талановитим людям заради майбутнього. Найкращі студенти з усього світу, зокрема з Кореї, Японії, Південно-Східної Азії, Африки, Європи та Америки, отримують цю стипендію.

Звичайно, я знаю, що дехто засуджує мене з цього приводу. «Я чув, що Мати Мун продає вертоліт, яким вони разом із Батьком Муном використовували!», — каже хтось. А інший відповідає: «Це такий історичний артефакт! Чи не має він бути музеї?». Хоч я поважаю і розумію почуття тих людей, які обурюються з приводу продажу гелікоптера, я так вирішила. Я зробила це заради наших майбутніх лідерів. Так, дійсно, важливо шанувати минуле, однак значно важливіше навчати Божому слову і виховувати майбутні покоління чесних лідерів.

Істина, що освіта формує молодь, а молодь творить майбутнє, ніколи не зміниться. Щоби забезпечити світле майбутнє, необхідно виховувати талановиту, мудру і доброчесну молодь. Слово «вонмо» складається з китайських ієрогліфів «вон» (□), що означає «круглий», і «мо» (□) — «мати». У сім’ї саме матір, незважаючи на різні характери, з любов’ю обіймає усіх і спрямовує сім’ю до гармонії. «Пхьонґе» (□ □) означає «піклуватися про тих, кому пощастило менше», щоб усі мали рівні умови з погляду істинної любові. Я заклала фундамент, щоб така освіта існувала впродовж століть. Граючись із дзиґою, дітям спершу важко її розкрутити, але коли вона вже почне обертатися, можна мінімальними зусиллями підтримувати її обертання. Так само і з наданням стипендій. Спочатку це важко організувати, але варто процесу запрацювати — вже не так складно його підтримувати. Навчання вимагає часу. Ми маємо звести стіну, щоби захистити від вітру, і цілодобово спостерігати за нашими нащадками, аби вони виросли гарними і моральними людьми. До народження дитина проводить дев’ять місяців в утробі матері. Навіть після цього періоду підготовки немовля не може відразу ходити, адже йому потрібно спершу пройти період зростання.

Виконуючи цю роботу, я забуваю про себе. Ставлячи інших на перше місце, я відчуваю, що живу справжнім життям добра. Присвячуючи себе іншим людям, зі ставленням, що все, що ми робимо для Божих цілей не пропаде даремно, ми досягнемо справжнього щастя. Якщо ми не зосереджуватимемось на власному щасті, Бог прийде до нас.

Revision #2
Created 2022-10-16 19:57:08 UTC by andres
Updated 2022-11-03 15:46:35 UTC by andres